

ledes som det er anført af den høitærede Finantsminister. — Hvad angaaer Udvalgets Forslag om Skovfogder maa det være Udvalget behageligt at høre, at der fra Finantsministerens Side saagodtsom ikke møder nogen Indvending med Hensyn til den Forandring, man har foreslået, og den Modification, den høitærede Finantsminister har gjort med Hensyn til, at det skulde ikke gjælde udelukkende for Jylland, men for hele Landet, og at der skulde bestemmes en passende Sum dertil i det Hele, troer jeg virkelig er af den Betydning, at den fortjener i høieste Grad Overveielse. Ligeledes har det ikke kunnet andet end i høi Grad være os tilfredsstillende, at Regjeringen har anerkjendt det Princip, at Brændedeputaterne o. s. v. skulde for Fremtiden erstattes vedkommende Forstbetjente med Penge; dette Princip er vistnok saa aldeles rigtigt, at der neppe kan være nogen Tvivl derom. Naar den høitærede Finantsminister har sagt, at de Summer, der derfor vare anslaaede, vare vel lave, vil jo ogsaa dette Spørgsmaal komme under moden Overveielse. Jeg kan forstikke for mit Bekommende, og jeg troer ogsaa for Udvalgets, at det paa ingen mullig Maade har været Udvalgets Mening, at man vilde indstrænke disse knapt nok afslagne Embedsmænd. Det er vel sandt, at de faae nogen Forbedring ved Lovudkastet, men taget man Hensyn til hvad de have havt for Extrasoldene, som af Hø o. s. v. vil det ikke blive af den Betydning, som det tilsyneladende paa Papiret seer ud til. — Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at slutte, og glæder mig til, at vi ved en Conference med den høitærede Finantsminister kunne komme overens, saa at et Lovudkast kan komme istand, der vistnok ventes med Begjærighed og Glæde af hele Landet.

Dreier: Det er blot et Par enkelte Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gjøre paa Sagens nærværende Stadium. Hvad Overførsterinstitutionen angaaer, kan jeg ikke andet end være aldeles enig med det ærede Udvalg i, at der i denne Henseende paa ingen Maade kan gaaes ind paa, hvad Lovudkastet har foreslået. Paa den anden Side er der for mig en Betænkelse ved det Forslag, som Udval-

get har gjort, idet det forekommer mig, at Jylland burde have en Overførster for sig selv, uden at han havde Bestyrelsen som Overførster for nogen Deel af Verne; men saafremt noget Saadant kunde billiges, vilde det have til Følge, at de øvrige Districter, naar der blev kun 2 Overførstere, vilde blive ganske uforholdsmæssigt store og det ydste District maaskee i visse Henseender ansees for uforholdsmæssigt lille, og dette Hensyn medfører for mig nogen Betænkelse i Henseende til Overførsterposterne. Hvad Skovriderne angaaer, saa forekommer det mig ogsaa, at der neppe kan være nogen stor Betænkelse ved ogsaa i denne Henseende at følge Udvalgets Forslag, thi det forekommer mig efter det Kjendskab, jeg har havt Leilighed til at erhverve mig med Hensyn til disse Functioner, at Skovriderdistricter paa en 4—5—6000 Tdr. Land ikke kunne ansees for uoverkommelige. Der maa dog ialfsald kunne være Anledning til i de virkelige Forhold, hvori jeg i det Hele taget naturligtvis ikke kan være saa aldeles inde, at gaae en Middevei, men jeg skal dog for Dieblicket ikke med Bestemthed udtale mig derom, men ialfsald mener jeg, at det er aldeles vist, at kun en Forøgelse, som den, der har været foreslået af den første Forstcommisston, der har været nedsat, nemlig af 3, vilde være det, der paa nogen Maade kunde tilraades. Hvad endelig Skovfogderne angaaer, maa jeg udtale det som min fuldkomne og aldeles bestemte Overbeviisning, først, at faste Skovfogder ere en nødvendig Betingelse for at Skovbestyrelsen i det Hele kan blive, hvad den skal være, og at navnlig Ansættelsen af opstigelige Dyphidsmænd blandt Arbejderklassen ikke paa nogen Maade er at tilraade, ikke engang for en mindre Deel, som et Forsøg. Med Hensyn til, naar en ny Organisation, saaledes som den maatte blive vedtagen, rettest burde indføres, som en Deel af Udvalget har foreslået, strax, eller først efterhaanden, skal jeg blot tillade mig at udtale som min Anskuelse, at, naar man antager, at Organisationen, som den nu er, medfører Misligheder, eller om ikke Misligheder, saa dog lader Meget tilbage at ønske med Hensyn til at fremme den vigtige Skovsag, at man da vistnok bør see at komme